

هر مست کننده ای خمر است و حرام؛ و هرکس در دنیا خمر و شراب بنوشد و در حالی بمیرد که معتاد به آن باشد و توبه نکند، در آخرت از آن نمی نوشد.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «كُلُّ مُسْكِرٍ حَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْحَمْرَ فِي الدُّنْيَا قَمَاتٌ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَتُبْ، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ»: «هر مست کننده ای خمر است و حرام؛ و هرکس در دنیا خمر و شراب بنوشد و در حالی بمیرد که معتاد به آن باشد و توبه نکند، در آخرت از آن نمی نوشد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در این حدیث ابن عمر رضی الله عنهما خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم هر چیز مست کننده ای را که از هر نوعی باشد، مصداق خمر بیان داشته و از حیث حرمت و مجازات، آن را همچون نوشیدن خمر دانسته است. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم بیان می کند که هرکس در دنیا بر خوردن شراب اصرار داشته باشد و از آن توبه نکند، مجازات وی این است که در آخرت از نوشیدن آن محروم می شود یا چون خمر از نوشیدنی های بهشت است، وقتی در آخرت از آن ننوشد، وارد بهشت نمی شود؛ و گفته شده وارد بهشت می شود اما خوردن شراب بهشت که از بهترین نوشیدنی های آن است، بر او حرام می گردد. و گفته شده: اشتهای آن را از دست می دهد؛ چون در بهشت هرچه انسان اشتها کند و بخواهد، وجود دارد. و امکان دارد مقدار محرومیت وی از آن، به اندازه ی مدت زندگی فرد گنهکار در دنیا باشد یا مراد این است که در آخرت آن را به همراه رستگاران پیشگام در ورود به بهشت نمی نوشد یا از نظر کمیت و کیفیت نسبت به توبه کنندگان، کامل از آن نمی نوشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58259>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

